

BESTEFARTRIPPEN 2009

Deltakerne i
"THE ROUND KURLAND RALLY 2009"
ved
"Rundāle Palace"
19. juli

Foto: Ivars Vibe

Bestefartrippen 2009.

Så dro de igjen, bestefedrene, ikke for å utforske nye land denne gangen heller, men for deltakelse i Juris Rambas arrangement "The Round Kurland Rally 2009".

Vi er fortsatt Arnt Grø fra Storås og Arve Hoel fra Alvdal, som for denne anledning kjører hver vår BMW R5 fra 1936 - 37.

Dette historiske rallyet for motorsykler er dedikert minnet om den tyskættede pioneren Alexander Leutner født 1864 i Kurland, et distrikt rundt den latviske hovedstad Riga. Han studerte sykkelproduksjon og handel i Coventry i England, Lyon i Frankrike og i Aachen i Tyskland, og var venn av ikke ukjente Gottlieb Daimler.

Oppmøte for arrangementet var i 16-tida torsdag 16. juli ved hotell Milzkalns i nærheten av byen Tukums ca 60 km vest for Riga. For å komme dit valgte vi å "jukse litt" med å ta syklene på bil med henger de 6 – 700 kilometrene til Stockholm. Her hadde vi avtalt med driveren av Bredang Vandrarhem om parkering av denne doningen noen dager. Hit kom vi allerede tirsdag, for så å entre nattfergen til Riga onsdag ettermiddag. God tid som vi hadde valgte vi egenprodusert GPS-guidet sightseeing i Stockholms "Gamla stan" på våre tilårskomne sykler før vi i god tid innfant oss på fergekaien. Etter hvert kom både fergen, andre farende og en hyggelig danske på gammel Matchless. Han het Tom Mortensen, kom

Fergekø i Stockholm.
Foto: Tom Mortensen

kjørende fra Esbjerg, og var ute i samme ærend som oss. Sommernattseiling på økonomibillett over den baltiske bukta, som Østersjøen kalles på disse på kanter, byr ikke på store overraskelser, så det var uthvilte kunder av "AS Tallink Grupp" som rullet ned på latvisk jord i tropevarmen. Ifølge et rykte vi hadde hørt, skulle det være guide-hjelp å få fra "Hotel Skanste" nær fergekaien i Riga. Der hadde vi vært før, så dit dro vi for å få bekreftet ryktet, som stemte. Der var flere gamle sykler med

[tilsvarende førere samlet](#). Etter hvert dukket Juris, verten selv, opp sammen med sine medhjelpere og innleid bodyguard som fulgte oss under hele oppholdet. Turen til alpinanlegget(!) [Milzkalns](#) startet som velformet formasjon før en kort, men eksplosiv tordenskur omdannet veiene til elver, førerne til pjuskete vesener og syklene til testobjekter. Ikke alle besto prøven der og da, så det var forunderlig at alle for egen maskin og rene i tøyet entret møtestedet innen tidsfristen. Registrering, innsjekking og fellestur til Statoil Tukums

for bensinfylling rakk vi også med god margin før konserten startet kl 20:00. At en av oss med uhørt selvtillit absolutt skulle fikse noe med tenningsanlegget, som igjen resulterte i avhoppet registerkjede, kunne fort satt en stopper for denne personens videre deltakelse i rallyet. Det kunne vært fortjent, men det var to innbitte mekanikere som med enkle midler og dårlige arbeidsforhold taust og effektivt jobbet med høy puls, men lave skuldre på alvdølen R5. Vel tilfreds tørket vi fingrene og benket oss til konserten hele ett minutt før tiden hvor fem

Tradisjons damer.
Foto: Tom Mortensen

nasjonaldrakt kledde damer "forførte" oss inn i latvisk folkemusikk på tilsvarende instrumenter med sin kledelige beskjedenhet. At denne formen musikk er beregnet framført av menn er nå så, vi var alle avgjort enige om at denne versjonen var bra. Det var bevegde og ydmyke karer som prøvekjørte sykkel, masseutskiftet oljesølt grus og finvasket fingrene i minuttene mellom konserten og velkomstmiddagen kl. 20.45.

Med frokost klokken 7:00 og rallystart en time senere var det lurt å følge rådet til Juris

Jaunmoku pils.
Foto: Arve

om å ikke tøye kvelden inn i natten. Derfor ble det, presis etter planen, torsdag morgen sendt 34 spente deltakerne fra 9 land puljevis ut i latvisk landskap. Gruppene var sammensatt av sykler med tilnærmet felles kapasitet, antatt kjørehastighet og hadde kjentfolk i begge ender. Et vel fungerende system. Dagens første stopp var visitt i "[Durbe Palace](#)" i Tukums, byen med russisk militær flyplass i sin nærhet og av den grunn helt lukket under sovjet-tiden. Videre til "[Tukums Castle Tower](#)" og kaffe/te stopp i "[Jaunmoku Pils](#)" ved vei E22. Pils betyr enkelt og greit slott, og inngår i mange stedsnavn.

Pilsner øl betyr derfor slottøl og har sin opprinnelse fra den tsjekkiske byen Pilsen, som for

øvrig skrives Plzeň lokalt. Med nysvelget kaffe og fersk slottskunnskap dro vi via Kandava og Sabile til lunsj i "[Ivande Manor House](#)", nok et slott, dette vest for Kuldiga. Ettermiddagen, eller kanskje rettere etterlunsjen, da middag er noe vi fortærte langt på kveld, tilbrakte vi med deltakelse i Kuldiga byfestival. Syklene ble under oppholdet staselig parkert og beskuet av lokalbefolkningen i parken som omkranser et av landets største naturfenomen, [Ventus Rumba](#), en to meter høy foss! Vi lot oss ikke imponere over denne høyden, men de påstår

Ventus Rumba.
Foto: Arve

hardnakket at dette i alle fall er Europas bredeste fossefall! Mulig det, vi var mer interessert i festivalen, og en virkelig talefør dame guidet oss "per fots" rundt om i byens severdigheter før retur til slottet for storslagen middag og konsert. Snertne damer besørget matserveringen, og to profesjonelle musikere med piano og fiolin inspirerte oss med wienerklassiske- og Broadwaysvisker. Vi nordmenn koplet dagen til natt med ettertanke og lokalt uteøl før livets første slottsovernatting.

Slottsfrokost og start på arrangementets lengste dagsetappe i henhold til skjema. Juris,

Juris med 1926 Norton
Foto: Arve

byttet for anledningen fra 1913 modell REX/JAP til 1926 Norton. Han fikk eventuelle etternølere opp fra madrassen ved å dra denne frieksos-raceren noen runder i slottsgården. Akustikken var upåklagelig.

Nytt slottsbesøk, "[Edole Palace](#)" denne gang, før vi entret turens vestligste punkt, [Jurkalne](#). Her gikk vi

Jurkalne. Foto: Arve

til fots gjennom frodig furuskog til klippene ved stranden mot den baltiske bukt. Opptil 20 meters høydeforskjell er voldsomt på disse

kanter, men fikk ikke skandinav med høydeskrekk til å ta de mange fareskiltene helt på alvor. "Så langt øyet rakk"-stranden nedenfor var imponerende og ikke minst fristende i varmen. Noen benyttet badeanledningen, sindige nordmenn gjør ikke slikt.

Turen til mot Saldus gikk via Kuldiga med inspeksjon av "[Skede Manor House](#)" på veien, slott fra 1761 med restaureringsbehov. Antakelig mye hus for pengene for de som trenger stor bolig. Så inntak av glimrende lunch på kafé Ziemelis i Saldus før visitt på

"[Jaunpils Castle](#)" oppført 1301. Her ble vi guide rundt av tidsriktig antrukket dame som viste oss alt fra kanoner til trusa si. Vel, kanskje ikke trusa hennes, men i alle fall kyskhetsbelte, som i følge dama kunne sitte fastlåst på brukeren en 5 - 6 år, som var den normale tid deres menn brukte på sine forretningsreiser. Hun fortalte også at på denne tiden vasket folk seg en gang i året, damene i mai. Derfor var det gunstig for dem å bli gift rette etter dette, eller i det minste i løpet av juni! Vi forlot dama med en salutt og ca 50 km kjøring til "[Jelgava Palace](#)".

Bygget av Conrad von Mandern ved elvene Lielupe og Driksa i 1265 og ferdigstilt i perioden 1328-1340. Stedet ble utsatt for utallige hendelser opp gjennom årene med branner, hærverk, katastrofer og annekteringer på løpende bånd. Verdt å nevne er at Napoleons hær benyttet dette til sykehus i 1812 og at tyskerne lot det brenne ned under første verdenskrig. "Chamber of Architecture" startet restaurering i 1920, og den varte til 1961.

Vi var ventet, hundrevis av mennesker møtt fram, hver og en av oss ble klappet og tiljublet lik ved målgang i "Tour de France" langs dette mektige bygget. Etter parkering stimlet folk sammen rundt disse sjeldne individer og deres maskiner. Rar følelse, og VIP statusen hang i under innsjekking på "[Hotel Jelgava](#)" i Jelgava. Ikke dårlig der heller. Med mange opplevelser og 2 - 300 kilometers kjøring den dagen var det godt med fri etter middagen klokken åtte. Den som ville kunne ta lørdagskvelden på byen, vi bestefedrene nøyde oss med spasertur ved hotellet.

Søndag morgen, samme tid, frokost syv og start åtte. Halvtimes kjøring til "[Bauska Castle](#)", med cirka en times omvisning i dette borglignende byggverket strategisk plassert i terrenget. Ifølge programmet skulle det tas et gruppebilde før avslutning i front av nok et

palass. Blaserte som vi var etter siste dagers slott- og palassbesøk gikk vi utfra at dette var en trivialitet.

Der tok vi feil. "[Rundale Palace](#)" viste seg å være et eventyrlig barokkpalass bygget i det 18. århundre for hertugene av Kurland, tegnet av den ikke ukjente italienske arkitekten Francesco Bartolomeo Rastrelli, også kjent for Vinterpalasset i St.

Petersburg. Med fotoseansen unnagjort fikk vi en omvisning i dette mirakel av et byggverk. Opplevelse som nok sent, eller forhåpentligvis aldri, vil slippe taket i

undertegnede. Ikke bare bygningsmessig overdådighet, men også et enormt parkanlegg var som hentet ut fra fantasiverdenen.

Det var med motvilje vi slet oss ut av drømmen for å ta tak på siste etappe til avslutningsarrangementet i "[Mezotne Palace](#)" noen kilometer unna. Dette var heller ingen

vanlig drengestue, men mest inntrykk gjorde nok den feminine saksofonkvartetten som møtte

Don't Worry...
Foto: Arve

oss på trappen med Bobby McFerrins "Don't Worry, Be Happy" og andre evergreens. Rett og slett gripende yndige var de, og det var ingen motvilje å spore blant deltakerne når jentene gjorde tegn til å følge etter dem inn til lunch

Lekkert?
Foto: Arve

og avslutningsseremoni. Først ble vi mette, så fikk vi priser, alle ble takket, livvaktene hedret, Juris og hans team gjort ære på og yndig messingkvartett satte minnerikt punktum for arrangementet.

Som siste service ble de av oss som ønsket det, guidet tilbake til Riga og "Hotel Skanste" hvor mange av oss utlendinger hadde booket rom til dagen etter. Dette var søndag kveld, og vår ferge gikk først mandag ettermiddag.

Etter nattseilingen til Stockholm med farvel og god tur til dansken, konvertering til bilist, innom IKEA for å realisere medsendt handlelapp, lang tur hjem med overnatting i campingvogn på svensk torp, ble vi effektivt tilordnet for vanlig hverdag.

Juris Ramba.
Foto: Tom Mortensen

*Så takk for selskapet,
fra Arnt og Arve.*

Nærmere himmelen kommer vi nok ikke.
Foto: Tom Mortensen